Západočeská univerzita v Plzni Fakulta aplikovaných věd Katedra infromatiky a výpočetní techniky

Bakalářská práce

Měření významnosti autorů v citační síti

Plzeň, 2013 Tomáš Maršálek

Abstrakt

Prvky sociální sítě, které nemají žádné apriorní ohodnocení významnosti, jsou různě významné pouze na základě vztahů s okolními prvky. V této práci byly prozkoumány a implementovány známé metody centrality a bibliografické metody měřící významnost prvků v sociální nebo citační síti. Výsledky aplikování metod na volně dostupné citační databáze ukázaly vysokou podobnost jednotlivých metod a rovněž shodu nejvýznamnějších autorů dle těchto metod se známými oceněními v oblasti informatiky a informační vědy (Turing Award, Codd, ACM Fellows, ISI Highly Cited). Bylo zjištěno, že některé implementované metody jsou i přes použití nejrychlejších algoritmů výpočetně příliš náročné vzhledem k velikosti citačních sítí, vzniklých z těchto citačních databází. Dále bylo empiricky potvrzeno, že implementované metody měří významnost, byť může mít více interpretací.

Obsah

1	$\mathbf{U}\mathbf{v}$	$_{ m 5}$
	1.1	Sociální sítě
		1.1.1 Analýza sociálních sítí
	1.2	Citační sítě
		1.2.1 Síť publikací
		1.2.2 Síť autorů 6
		1.2.3 Vážené citační sítě 6
		1.2.4 Orientované a neorientované sítě
		1.2.5 Souvislost a komponenty grafu
		1.2.6 Klika v grafu
	1.3	Analýza citačních sítí
	1.4	Významnost autorů
	1.5	Míry centrality
		1.5.1 Degree
		1.5.2 Eigenvector
		1.5.3 Míry založené na nejkratších cestách
		1.5.4 Closeness
		1.5.5 Betweeness
		1.5.6 Radius
	1.6	Ostatní používané míry významnosti autorů
		1.6.1 H-index
		1.6.2 Impact factor

	1.7	-	atší cesty
	1.8 1.9	Ocono	nání výsledků
	1.9	1.9.1	v v
		1.9.1 $1.9.2$	ACM A.M. Turing Award
		1.9.2 $1.9.3$	
		1.9.5 $1.9.4$	ACM Fellows
		1.9.4	151 Highly Cited highlighted
2	Imp	olemen	tace 1
	2.1	Vytvo	ření citačních sítí
		2.1.1	Síť publikací
		2.1.2	Síť autorů
	2.2	Reprez	zentace citační sítě
	2.3		za struktury sítě
	2.4	Hledái	ní nejkratších cest
		2.4.1	All-pair shortest path
		2.4.2	Single source shortest path
	2.5	Kniho	vna pro SNA
		2.5.1	Radius
		2.5.2	Degree
		2.5.3	Eigenvector
		2.5.4	Closeness
		2.5.5	Betweeness
		2.5.6	H-index
		2.5.7	Paralelní výpočty
	2.6	Citačn	ıí databáze
		2.6.1	DBLP
		2.6.2	CiteSeer
3	Výs	sledky	2
_	3.1		– nání nejvýznamnějších autorů
	3.2		nání implementovaných metod
	3.3		ky významných autorů
		3.3.1	DBLP
			CiteSeer

4	$\mathbf{Disl}$	Kuse	36
	4.1	Podobnost výsledků jednotlivých metod	36
	4.2	Shoda výsledků s oceněními	36
	4.3	Vliv vah na přesnost výsledků	36
	4.4	Vstupní a výstupní hrany	36
5	Záv	ěr	37

KAPITOLA 1

Úvod

1.1 Sociální sítě

1.1.1 Analýza sociálních sítí

Bezškálové sítě

1.2 Citační sítě

Citační sítě jsou podobné sociálním sítím, pouze místo uzlů, které představují osoby, v citační síti se jedná o publikace nebo autory těchto publikací. Pokud je uzlem publikace, pak hrany této sítě symbolizují citaci publikace jinou publikací. V druhém případě uvažujeme síť, kde uzly reprezentují autory knih, vědeckých článků, vědecké literatury a dalších publikací. Prvnímu typu říkáme síť publikací, druhému síť autorů.

1.2.1 Síť publikací

Uvažujeme-li první případ, kde uzly reprezentují publikace a hrany přímo citace mezi těmito publikacemi, jedná se o síť publikací. Tedy pokud publikace A odkazuje na publikaci B, pak budou existovat stejnojmenné uzly A a B a hrana mezi těmito uzly může mít dvě různé orientace podle svého uplatnění.

Směr od citující publikace k citované (v našem příkladě od A do B) bude mít hrana, kterou označíme jako výstupní pro uzel A a vstupní pro uzel B. Výstupní hrana laicky řečeno označuje vztah "cituji", kdežto vstupní hrana znamená "jsem citován".

1.2.2 Síť autorů

Druhým případem citační sítě je síť autorů. Zde je uzel reprezentací autora a hrany spojují autory mezi sebou. Ve většině případech máme k dispozici data ve formátu, který přímo odpovídá síti publikací, tzn. pro jednu publikaci známe seznam jejích autorů a odkazů na další publikace. Síť autorů lze získat transformací sítě publikací tak, že každou hranu z původní sítě publikací přiřadíme každému z autorů této publikace a duplikujeme ji pro každého z autorů citované publikace. Celkově vznikne nm nových hran, pokud odkazovaná publikace obsahuje n autorů a odkazující m autorů. Stejně jako v síti publikací, i zde uvažujeme dvě opačné orientace hrany se stejnou interpretací, tedy "cituji" a "jsem citován".

V síti autorů má pro naše účely smysl uvažovat ohodnocení hran. Existuje více způsobů, jak přiřadit ohodnocení (váhy) jednotlivým hranám, ale nejjednodušším způsobem, který je použitý i v implementaci knihovny, je prosté přiřazení počtu publikací, jejichž autorem nebo spoluautorem je daný autor A, které odkazují na publikace, jejichž autorem je autor B. Srozumitelnější popis poskytne obrázek:

Druhým způsobem ohodnocení hran, který rovněž využívá implementovaná knihovna pro některé metody, je převrácená hodnota prvního způsobu ohodnocení. Důvodem je přímá souvislost mezi vahou hrany a vzdáleností mezi uzly. V prvním případě, kdy silnější pouto mezi autory vyjadřuje vyšší ohodnocení hrany, v druhém případě je naopak nižší váha vyjádřením silnějšího vztahu, jelikož jsou si uzly blíže. Tento způsob je používán pro algoritmy, které pracují na myšlence nejkratších cest mezi uzly.

1.2.3 Vážené citační sítě

V definici grafu nebo sítě G=(V,E) je množina hran E soubor dvojic, které označují koncové uzly hrany, neboli jejich spojení. Samotné spojení je jediná informace, kterou množina hran nese. Chceme-li zaznamenat nějakou další informaci, která je spojená se spojením dvou uzlů, namísto hrany jako dvojice koncových uzlů nadefinujeme hranu jako n-tici, kde první dvě hodnoty jsou

koncové uzly a zbylé hodnoty nesou libovolnou informaci. Ve většině případů si vystačíme s jednou dodatečnou informací a nazýváme ji váha hrany.

Při zavedení vah máme například možnost používat síť jako multigraf, tedy graf, u kterého je povoleno více spojení mezi dvěma stejnými uzly. Počet stejných hran pak pouze zaznamenáme celočíselnou hodnotou ve váze hrany.

Například síť world wide web tvořená webovými stránkami je příkladem multigrafu, protože je povoleno z jedné stránky odkazovat na jinou na více místech. Při analýze takových sítí využijeme právě vah hran a počet hypertextových odkazů mezi dvěma stránkami zaznamenáme vyšším ohodnocením hrany. V tomhle případě znamená vyšší váha silnější pouto mezi uzly.

Jiným případem může být například síť kde sledujeme města a dopravní spojení mezi nimi. V tomhle případě nás může zajímat vzdálenost nebo časová náročnost na dopravu mezi dvěma městy, které budou znamenat silnější pouto pokud budou mít naopak menší váhu. Hledáme totiž nejkratší a nejrychlejší spojení.

Pro citační sítě můžeme uvažovat ohodnocení hran obojího typu. Například mezi dvěma autory může být silnější vztah, pokud se citují ve více publikacích. Pokud citační síť analyzujeme metodami, které jsou založené na myšlence hledání nejkratších cest i v této síti, která nemá v podstatě žádný pojem vzdálenosti, použijeme druhý typ ohodnocení - menší váha, silnější pouto.

1.2.4 Orientované a neorientované sítě

Obecně můžeme uvažovat grafy s hranami s orientací či bez orientace. V obou případech se stále jedná o množinu (V,E), pouze pro orientovaný graf je množina hran množinou uspořádaných dvojic oproti množině neuspořádaných dvojic u neorientovaného grafu.

Hrany se uzlu v případě orientovaného grafu liší z pohledu jednoho uzlu. Pokud hrana vychází z tohoto uzlu, nazveme ji výstupní hrana, v opačném případě se bude jednat o vstupní hranu.

V případě sociálních sítí nejčastěji uvažujeme sítě bez orientace, protože nejčastěji modelovaný vztah přítel-přítel je ekvivalentní z pohledu obou koncových uzlů. Pro citační síť jsou na místě orientované hrany, protože vztahy autor odkazujícího na jiného autora nebo publikace citující jinou publikaci mají očividně jinou interpretaci z pohledu koncových uzlů. Buďto se jedná o citovaného nebo citujícího autora či publikaci.

1.2.5 Souvislost a komponenty grafu

Pro neorientovaný graf je komponenta maximálně souvislý podgraf. Jinak řečeno komponenta je podgraf takový, že všechny jeho vrcholy jsou spojeny nějakou cestou. Komponentou ji i samotný vrchol.

Všechny komponenty grafu najdeme pomocí jednoduchých algoritmů prohledávání do šířky nebo do hloubky. Spuštění prohledávání najde celou komponentu, ve které se výchozí vrchol nachází. Spustíme-li prohledávání ze všech vrcholů, najdeme všechny komponenty.

Slabě souvislý orientovaný graf znamená, že neorientovaný graf, který by vznikl nahrazením orientovaných hran neorientovanými (symetrizace grafu), by byl souvislý.

Pro zachování vlastnosti souvislosti, že všechny vrcholy jsou spojené nějakou cestou, pro orientovaný graf musíme uvažovat silně souvislý graf nebo podgraf. Definice zůstává stejná jako u slabě spojitých komponent, ale protože hrany nejsou oboustranné, mezi dvěma spojenými vrcholy ne vždy existuje cesta oběma směry. U neorientovaného grafu můžeme souvislost vyjádřit tak, že pro každé dva uzly u a v existuje cesta z v do v. Protože jsou hrany symetrické, pak automaticky existuje i cesta z v do v. U orientovaného grafu musíme druhou podmínku explicitně dodat: graf je silně souvislý, pokud pro každé dva vrcholy v0 a v0 existuje cesta z v0 do v1 z v0 do v1.

Silně spojité komponenty nenajdeme pouhým prohledáním do šířky nebo do hloubky, ale použijeme sofistikovanější algoritmy (Kosarajův, Tarjanův, ...), které ale vycházejí z prohledávání do hloubky.

1.2.6 Klika v grafu

Klika (clique) grafu je úplný podgraf. To znamená, že všechny vrcholy kliky jsou spojeny přímo hranou.

V sociologii slovo klika souvisí se skupinou lidí, kteří jsou na sebe vázáni více než na jiné lidi v tomtéž prostředí. Klika je silněji spojená skupina lidí než sociální kruh.

1.3 Analýza citačních sítí

1.4 Významnost autorů

Ve světě

1.5 Míry centrality

1.5.1 Degree

Pro orientovaný graf můžeme uvažovat vstupní (indegree) a výstupní stupeň (outdegree) vrcholu nebo obecný stupeň (degree), tedy součet těchto dvou. Vstupní stupeň se často označuje jako deg^- a výstupní jako deg^+ .

$$C_{Din}(u) = deg^{-}(u) = \sum_{v \in V} \mathbf{A}_{uv}$$

$$\tag{1.1}$$

$$C_{Dout}(u) = deg^{+}(u) = \sum_{v \in V} \mathbf{A}_{vu}$$

$$\tag{1.2}$$

$$C_D(v) = C_{Din} + C_{Dout} (1.3)$$

 $\mathbf{A}$ je matice sousednosti grafu a prvek této matice $\mathbf{A}_{uv}$ na řádku u a v značí, že existuje hrana z vrcholu u do vrcholu v - 1 pokud hrana existuje, w pokud se jedná o vážený graf a 0, pokud hrana neexistuje.

Pokud uvažujeme pouze vstupní stupeň, vypočtená hodnota určuje významnost uzlu, kdežto výstupní stupeň ukazuje jakousi společenskost či otevřenost uzlu.

Degree centrality je výpočetně velmi jednoduchý způsob, jak změřit významnost prvku v síti, v tomto případě autorů. Tato metoda je však příliš jednoduchá, protože do výpočtu hodnoty centrality nezahrnuje uzly, které jsou od daného uzlu vzdálenější než jeden skok. Tento fakt je známý problém a důvod pro zavedení dalších a složitějších metod pro výpočet významnosti.

1.5.2 Eigenvector

Eigenvector centrality, také známá jako Gould's index of accessibility of a Network (Linear Algebra with Applications: Alternate Edition by Gareth

Williams), je míra vlivu vrcholu v grafu. Hodnotu vlivu získáme z vlastního vektoru x matice sousednosti grafu:

$$\mathbf{A}\mathbf{x} = \lambda \mathbf{x} \tag{1.4}$$

(1.5)

 ${\bf A}$ je matice sousednosti (adjacency matrix), ${\bf x}$ je vlastní vektor matice ${\bf A}$ a řešením této rovnice o více řešeních. Ke každému řešení náleží vlastní číslo λ . Pro měření významnosti nás však zajímá pouze to řešení, které má pouze nezáporné hodnoty. Podle Perron-Frobeniovy věty pro každou nezápornou primitivní matici existuje právě jedno takové řešení, které zároveň patří k největšímu vlastnímu číslu λ [?].

Rovnici můžeme rozepsat z maticového tvaru do jednotlivých složek:

$$x_u = \frac{1}{\lambda} \sum_{v \in G} \mathbf{A}_{uv} x_v \tag{1.6}$$

Kde x_u je prvek vlastního vektoru $\mathbf{x}$ náležící vrcholu u a $\mathbf{A}_{uv}$ je prvek matice sousednosti $\mathbf{A}$, který leží na řádku u a sloupci v.

$$x_{ui+1} = \frac{1}{\lambda} \sum_{v \in G} \mathbf{A}_{uv} x_{vi} \tag{1.7}$$

V tomhle rekurentním tvaru je vidět předpis pro iterační výpočet eigenvector centrality. Algoritmus se nazývá mocninná metoda, která se používá pro řešení problému vlastních čísel v numerické matematice. Výsledkem mocinné metody je dominantní vlastní číslo a odpovídající vlastní vektor. Pro eigenvector centrality nás zajímá právě tohle řešení a žádné jiné.

Z druhé rovnice si navíc povšimneme, že se jedná o přímé rozšíření degree centrality (TODO referencuj tu rovnici u degree TODO). Výsledek předchozí iterace použijeme jako vstup do následující iterace tak dlouho, dokud nedosáhneme požadované přesnosti.

PageRank

V roce 1998 vyvinuli Sergey Brin a Larry Page algoritmus PageRank nesoucí jméno druhého autora jako součást výzkumu na novém druhu webového

vyhledávače. PageRank přiřazuje relativní hodnocení webovým stránkám podle hypertextových odkazů z jiných webových stránek, které na ně směřují, a podle jejich PageRankové významnosti. Sama definice je rekurzivní a po nahlédnutí na vzorec zjistíme, že se jedná pouze o rozšířenou variantu algoritmu pro eigenvector centrality.

$$x_{ui+1} = \frac{1-d}{|V|} + d\sum_{v \in V} \mathbf{A}_{uv} \frac{x_{vi}}{deg^+(v)}$$
 (1.8)

 ${\bf A}$ je opět matice sousednosti, V je množina vrcholů a $deg^+(v)$ je výstupní stupeň vrcholu v. V původní myšlence, kdy PageRank modeluje chování náhodného surfaře, damping factor je pravděpodobnost, že daný surfař přestane opakovaně klikat na odkazy, které najde na webové stránce, na kterou se dostal z předchozího odkazu, a otevře zcela novou stránku, ze které povede podobný sled surfování přes odkazy. Damping factor je často ze zkušenosti nastaven na 85%.

Hodnota PageRanku je z matematického hlediska pravděpodobnost, že surfař, který náhodně kliká na odkazy, se dostane na konkrétní stránku. Součet všech hodnot PageRanku je tedy 1, protože se vlastně jedná o rozdělení pravděpodobnosti.

Jedním problémem algoritmu PageRank jsou uzly bez výstupních hran (dangling nodes). Protože musíme v každé iteraci algoritmu zachovat vlastnost rozdělení pravděpodobnosti, že suma všech pravděpodobností je 1, je třeba zajistit, aby se přenášená hodnota mezi iteracemi neztrácela právě v uzlech bez výstupních hran. Problém se nazývá rank sink a nejčastěji se řeší přidáním zdroje PageRanku:

$$x_{i+1_u} = \frac{1-d}{|V|} + d\sum_{v \in V} \mathbf{A}_{uv} \frac{x_{iv}}{deg^+(v)} + \frac{1}{|D|} \sum_{w \in D} x_{iw}$$
 (1.9)

V každé iteraci předem vypočítáme součet hodnot PageRanku, které by se ztratily v uzlech bez výstupních hran. Tahle hodnota je v rámci iterace konstantní a pouze ji rovnoměrně rozdělíme mezi uzly sítě (tedy s váhou 1/|D|, kde D je množina uzlů bez výstupních hran (dangling nodes).

Přestože je PageRank původně určený pro webovou síť, lze ho použít na jakoukoliv orientovanou váženou i neváženou síť, tedy i na sociální a citační sítě, o kterých je zde řeč. Pro neorientovaný graf je hodnota PageRanku

pro jednotlivé uzly velmi blízká stupňům grafu, ale ne totožná (cite icola Perra and Santo Fortunato.; Fortunato (September 2008). "Spectral centrality measures in complex networks")

1.5.3 Míry založené na nejkratších cestách

V sítích dopravní infrastruktury nás zajímá, po které cestě se nejrychleji a nejvýhodněji dostat z bodu A do bodu B. V sociálních a citačních sítích nemůžeme intuitivně hovořit o nějakých cestách mezi uzly, protože ani přesně nevíme jak takovou cestu interpretovat. Nejkratší cesta mezi přáteli v sociální síti může znamenat, přes které přátele se mezi nimi nejpravděpodobněji šíří informace. V sítích spolupráce vědeckých autorů se například setkáme s tzv. Erdősovým číslem, které vyjadřuje nejkratší vzdálenost mezi osobou a matematikem Paulem Erdősem v rámci spolupráce na matematických pracích.

Použijeme-li metody z dopravních sítí pro analýzu sociálních a citačních sítí, které v jádře spočívají v hledání nejkratších cest, setkáme se s dvěma nejznámějšími mírami centrality closeness a betweeness.

Nechť cesta z bodu $u \in V$ do bodu $v \in V$ je střídající se posloupnost vrcholů a hran takových, že spojují předcházející a následující vrchol v této posloupnosti. Délka cesty je pak součet vah hran této cesty nebo pouze počet hran v případě neváženého grafu. Vzdálenost vrcholů $d_G(u, v)$ je délka nejkratší z cest, které spojují vrcholy u a v.

1.5.4 Closeness

Closeness neboli blízkost je definována jako převrácená hodnota míry farness, tedy dalekost. Dalekost je součet všech vzdáleností od uzlu do všech ostatních, tzn. $f(u) = \sum_{v \in V} d_G(u, v)$ a $c(u) = \sum_{v \in V} \frac{1}{d_G(u, v)}$. Podle jiné definice je closeness převrácená hodnota průměrné nejkratší cesty. V podstatě se od předchozí příliš neliší, protože průměrná nejkratší cesta je rovna $\frac{1}{n-1} \sum_{v \in V} d_G(u, v)$ a closeness podle této definice:

$$c(u) = \frac{n-1}{\sum_{v \in V} d_G(u, v)}$$

Pro obě definice platí, že čím vyšší hodnota c(u), tím je uzel u významnější podle této míry. Zde se budeme soustředit na druhou definici, protože je častou volbou autorů zabývajících se touto problematikou a existuje pro ni aproximační algoritmus, který si zde uvedeme.

Closeness, stejně jako ostatní míry centrality, modelují rozptýlení informace napříč sítí. Výše uvedené klasické definici je vytýkáno, že pro přenos informace uvažuje pouze nejkratší cesty, které nejsou vždy jedinou komunikační cestou v síti. Alternativu navrhli Noh A Rieger (2004), kde namísto nejkratších cest používají náhodné procházky (random walk closeness centrality). Příkladem může být oběh mincí mezi lidmi. Tento jev nemá s nejkratšími cestami mnoho společného, proto je vhodnější ho modelovat náhodnými procházkami. Oproti tomu například poštovní zásilky očividně cestují po nejkratších cestách. Pokud uvažujeme citační sítě, nemáme jasnou představu o významu náhodných procházek nebo nejkratších cest jako v případě mince nebo dopisu. I přesto očekáváme vysokou podobnost této metody s ostatními.

Nevýhodou closeness centrality je nutnost uvažovat souvislý graf, tedy takový, který obsahuje pouze jednu komponentu. Pokud by měl více komponent, pak by vždy existovala cesta s nekonečnou vzdáleností. Hodnota farness by pak byla automaticky nekonečná a closeness, tedy převrácená hodnota, by byla nulová.

Existuje několik upravených definic, které se mají vypořádat s problémem konektivity a druhotně jsou numericky stabilnější. Jedna z nich zaměňuje převrácenou hodnotu součtu vzdáleností za součet převrácených hodnot vzdáleností $c(u) = \sum_{v \in V} \frac{1}{d_G(u,v)}$ (Opsahl) a druhá $c(u) = \sum_{v \in V} 2^{-d_G(u,v)}$ (Dangalchev).

Algoritmus

Closeness pro všechny vrcholy můžeme přesně vypočítat v čase $O(|V||E| + |V|^2 \log |V|)$, kde V a E jsou množiny vrcholů a hran sítě (cite JO77, FT87).

Algoritmus vychází z definice, tedy vyřeší problém všech párů nejkratších cest, čímž rovnou získá hodnoty farness $f(u) = \sum_{v \in V} d_G(u, v)$ a zjištění closeness je poté triviální podle jedné z výše uvedených definic. Výše uvedená složitost platí pro použití Dijkstrova algoritmu (cite Dijkstra) pro všechny páry cest.

Pro rozsáhlé sítě s miliony uzlů (sociální sítě k dnešnímu datu) je tato metoda příliš náročná. Eppstein a Wang vyvinuli aproximační algoritmus s náročností $O(\frac{\log |V|}{\epsilon}^2(|V|\log |V|+|E|))$ s chybou $\epsilon\delta$ pro převrácenou hodnotu closeness s pravděpodobností alespoň $1-\frac{1}{n}$, kde $\epsilon>0$ a δ je diametr sítě (nejdelší z nejkratších cest). Na základě tohoto aproximačního algoritmu byl vytvořen jiný aproximační algoritmus pro nalezení k nejvýznamnějších uzlů hodnocených podle closeness centrality.

Aproximace

Algoritmus TOPRANK (Okamoto, Chen, Li) najde prvních k nejvýznamnějších uzlů s vysokou pravděpodobností a pro každý z nich přesnou hodnotu closeness. Algoritmus pracuje s myšlenkou, že zjistíme přibližné pořadí uzlů tak, že pro jeden strom nejkratších cest nebudeme počítat se všemi koncovými uzly, ale jen s dostatečně velkým vzorkem této množiny. Přesné hodnoty closeness dosáhneme použitím exaktního algoritmu, který použijeme jen na nejvýznamnější uzly získané z prvního aproximovaného kroku. Klíčovou otázkou je kolik nejvýznamnějších uzlů musíme uvažovat, aby se jednalo o dostatečně přesný výsledek. Autoři algoritmu uvádějí tento algoritmus s heuristikou, která najde přibližně místo, ve kterém je vhodné výpočet ukončit a považovat za dostatečně přesný. Sami uvádějí, že tento algoritmus je pouze první krok k návrhu efektivnějšího způsobu jak najít prvních k nejvýznamnějších uzlů.

1.5.5 Betweeness

Betweeness je druhá metoda, která modeluje šíření informace sítí pomocí nejkratších cest. Princip betweeness spočívá v zvýhodnění uzlů s pozicí, přes kterou teče nejvíce informace. Pokud uzel A komunikuje s uzlem C, pak můžeme tvrdit, že uzel B, který leží mezi nimi, bude mít roli prostředníka. Být tímto prostředníkem mezi více takovými uzly intuitivně napovídá, že takový uzel bude centrální. "Čím více lidí na mně závisí k vytvoření spojení s jinými lidmi, tím mám větší moc" (cite introductino to social network methods). Betweeness měří na kolika nejkratších cestách se uzel nachází. Více se setkáme s definicí, kde do sumy zahrneme poměr cest, na kterých se uzel nachází, k celkovému počtu cest mezi dvěma uzly (Freeman, 1977; Anthonisse, 1971, Brandes).

$$b(v) = \sum_{s \in V} \sum_{t \in V \setminus s} \frac{\sigma_{st}(v)}{\sigma_{st}}$$

b(v) značí hodnotu betweeness centrality pro uzel v, V množinu uzlů, σ_{st} je počet nejkratších cest mezi uzly s a t a $\sigma_{st}(v)$ je počet nejkratších cest, které navíc procházejí uzlem v.

Normalizovaný betweeness je hodnota v intervalu od 0 do 1, kterou získáme tak, že betweeness vydělíme celkovým počtem možných cest - ((|V|-1)(|V|-2)) pro orientované grafy a $(\frac{(|V|-1)(|V|-2)}{2})$ pro neorientované grafy.

$$b(v) = \frac{1}{(|V|-1)(|V|-2)} \sum_{s \in V} \sum_{t \in V \setminus s} \frac{\sigma_{st}(v)}{\sigma_{st}}$$

Vznik betweeness je připisován sociologovi Lintonu Freemanovi (Freeman 77).

Brandesův algoritmus

Ve své práci Ulrik Brandes zmiňuje do té doby nejrychlejší algoritmus pro výpočet betweeness centrality s časovou náročností $\theta(|V|^3)$ a $\theta(|V|^2)$ paměťovými nároky. Tento způsob přistupuje k problému nekratších cest způsobem all-pair shortest paths. Brandesův způsob využívá algoritmů pro nalezení nejkratších cest z jednoho bodu, kde výsledný algoritmus pracuje s paměťovou náročností O(|V| + |E|) a běží v čase O(|V||E|) nebo $O(|V||E| + |V|^2 \log |V|)$ pro nevážený, respektive vážený graf.

Brandes ve své práci o algoritmu uvádí pseudokód pro nevážený graf, který je následně snadné pozměnit pro vážený graf zaměněním obyčejné fronty za prioritní frontu; kompletní důkaz správnosti algoritmu a porovnání standardního algoritmu s tímto (TODO cite Brandes).

Aproximace

I přes rychlejší Brandesův algoritmus je výpočet betweeness centrality příliš náročný výpočet pro sítě reálného světa (např. biologické, dopravní nebo webové sítě) a pokud nám jde více o relativní pořadí uzlů podle hodnoty betweeness než o hodnotu samotnou, lze oželit přesný výpočet přibližným, který příliš nezmění výsledné umístění v žebříčku nejvýznamnějších uzlů.

Bader, Kintali, Madduri, Mihail ukazují aproximační algoritmus pro betweeness a odhadem chyby. Myšlenkou je jednoduchá lineární extrapolace Brandesova algoritmu, pokud do výpočtu zahrneme pouze náhodný vzorek namísto celé množiny vrcholů. Nechť k je velikost vzorku množiny vrcholů, se kterým počítáme, pak extrapolovaná hodnota betweeness je $\frac{|V|S}{k}$, kde S je vypočtená přibližná hodnota.

1.5.6 Radius

- 1.6 Ostatní používané míry významnosti autorů
- 1.6.1 H-index
- 1.6.2 Impact factor
- 1.7 Nejkratší cesty
- 1.8 Porovnání výsledků
- 1.9 Ocenění významných autorů

1.9.1 ACM A.M. Turing Award

ACM A.M. Turing Award je ocenění ročně udělované skupinou ACM (Association for Computing Machinery) jedincům vybraným pro kontribuce technického ducha do výpočetního světa. [?].

Turingova cena je brána jako nejvyšší vyznamenání v informatice a je lidově nazývána Nobelovou cenou pro informatiku [?, p. 317].

1.9.2 ACM SIGMOD Edgar F. Codd Innovations Award

ACM SIGMOD Edgar F. Codd Innovations Award je ohodnocení životního díla skupinou ACM SIGMOD (Special Interest Group on Management of Data) za inovativní a vysoce ceněné kontribuce k rozvoji, porozumění a použití databázových systémů a databází [?].

1.9.3 ACM Fellows

"The ACM Fellows Program" byl založen v roce 1993, aby našel a ocenil vynikající členy ACM za jejich dílo v informatice a informační vědě a pro jejich významné kontribuce pro účel ACM. Členové ACM Fellows slouží jako význační kolegové, ke kterým ACM a jejich členové vzhlížejí jako k autoritám v době rozvoje informačních technologií [?].

1.9.4 ISI Highly Cited highlighted

ISI Highly Cited je databáze často citovaných autorů v článcích posledního desetiletí, které byly vydány institutem ISI (Institute for Scientific Information). Ten v dnešní době spadá pod agenturu Thomson Reuters, na jejíchž webových stránkách nalezneme seznam autorů ISI Highly Cited highlighted z let 2000 až 2008 napříč 21 vědeckými obory [?].

KAPITOLA 2

Implementace

2.1	Vytvo	oření	cita	ičn	ích	sítí
	• , ,		CIUC	$\mathbf{c}$		DIUI

- 2.1.1 Síť publikací
- 2.1.2 Síť autorů
- 2.2 Reprezentace citační sítě
- 2.3 Analýza struktury sítě
- 2.4 Hledání nejkratších cest
- 2.4.1 All-pair shortest path
- 2.4.2 Single source shortest path

2.5 Knihovna pro SNA

- **2.5.1** Radius
- 2.5.2 Degree
- **2.5.3** Eigenvector ¹⁹
- 2.5.4 Closeness
- 2.5.5 Betweeness
- 2.5.6 H-index

používáme verzi z roku 2004.

Charakteristika

Struktura sítě

Rozďělení vah

2.6.2 CiteSeer

CiteSeer (nyní CiteSeer ^{X}) [?] je považován za první automatizovaný systém shromažďování publikací a autonomní indexace citací v nich obsažených. Publikace jsou zejména z oboru informatiky a informační vědy. V dnešní době obsahuje přes dva miliony dokumentů s téměř dvěma miliony autorů a čtyřiceti miliony citací. Zde používáme verzi z roku 2005.

Charakteristika

KAPITOLA 3

Výsledky

- 3.1 Porovnání nejvýznamnějších autorů
- 3.2 Porovnání implementovaných metod
- 3.3 Žebříčky významných autorů

3.3.1 DBLP

H-index

	Autor	H-index	Turing	Codd	Fellows	ISI
1	MICHAEL STONEBRAKER	28		•	•	
2	DAVID J. DEWITT	24		•	•	
3	JEFFREY D. ULLMAN	24		•	•	•
4	PHILIP A. BERNSTEIN	22		•	•	•
5	RAKESH AGRAWAL	21		•	•	
6	WON KIM	21		•	•	
7	YEHOSHUA SAGIV	20				
8	CATRIEL BEERI	20			•	•
9	MICHAEL J. CAREY	20		•	•	
10	SERGE ABITEBOUL	19		•	•	•
11	HECTOR GARCIA-MOLINA	²² 19		•	•	•
12	UMESHWAR DAYAL	19		•	•	
13	CHRISTOS FALOUTSOS	19			•	•
14	NATHAN GOODMAN	18		•		
15	JIM GRAY	18			•	
16	JEFFREY F. NAUGHTON	18			•	
17	RACHII RAMAKRISHNAN	10				

Nevážený indegree

	Autor	indegree	Turing	Codd	Fellows	ISI
1	MICHAEL STONEBRAKER	1909		•	•	
2	DAVID J. DEWITT	1484		•	•	
3	JIM GRAY	1400		•	•	
4	RAYMOND A. LORIE	1276			•	
5	JEFFREY D. ULLMAN	1180		•	•	•
6	WON KIM	1146			•	
7	PHILIP A. BERNSTEIN	1145		•	•	•
8	E. F. CODD	1110	•		•	
9	MICHAEL J. CAREY	1110		•	•	
10	UMESHWAR DAYAL	1076		•	•	
11	HECTOR GARCIA-MOLINA	1020		•	•	•
12	DAVID MAIER	1017		•	•	•
13	DONALD D. CHAMBERLIN	966		•	•	
14	RAKESH AGRAWAL	907		•	•	
15	PETER P. CHEN	906			•	
16	SERGE ABITEBOUL	848		•	•	•
17	KAPALI P. ESWARAN	847				
18	MORTON M. ASTRAHAN	846				
19	FRANCCEDILOIS BANCILHON	840				
20	NATHAN GOODMAN	819				•
21	BRUCE G. LINDSAY	806			•	
22	HAMID PIRAHESH	803			•	
23	IRVING L. TRAIGER	785			•	
24	EUGENE WONG	762				
25	JEFFREY F. NAUGHTON	729			•	

Nevážený outdegree

	Autor	indegree	Turing	Codd	Fellows	ISI
1	GERHARD WEIKUM	872			•	
2	HECTOR GARCIA-MOLINA	856		•	•	•
3	RAKESH AGRAWAL	761		•	•	
4	MICHAEL J. CAREY	758		•	•	
5	DAVID J. DEWITT	758		•	•	
6	H. V. JAGADISH	717			•	
7	MICHAEL STONEBRAKER	677		•	•	
8	RAGHU RAMAKRISHNAN	652			•	
9	YANNIS E. IOANNIDIS	649			•	
10	ABRAHAM SILBERSCHATZ	636			•	
11	ELISA BERTINO	635			•	
12	SHAMKANT B. NAVATHE	629				
13	PHILIP S. YU	622			•	•
14	STEFANO CERI	611				
15	CHRISTOS FALOUTSOS	607			•	
16	MATTHIAS JARKE	586				
17	GULTEKIN OUMLZSOYOGLU	582				
18	SERGE ABITEBOUL	575		•	•	•
19	NICK ROUSSOPOULOS	568			•	
20	MIRON LIVNY	559				
21	STANLEY Y. W. SU	558				
22	HANS-JOUMLRG SCHEK	557			•	
23	PATRICK VALDURIEZ	547			•	
24	GOETZ GRAEFE	546				
25	CLEMENT T. YU	542				

Vážený indegree

	Autor	indegree	Turing	Codd	Fellows	ISI
1	MICHAEL STONEBRAKER	5946		•	•	
2	DAVID J. DEWITT	5733		•	•	
3	JEFFREY D. ULLMAN	4429		•	•	•
4	JIM GRAY	3982		•	•	
5	MICHAEL J. CAREY	3583		•	•	
6	RAYMOND A. LORIE	3501			•	
7	HECTOR GARCIA-MOLINA	3275		•	•	•
8	PHILIP A. BERNSTEIN	3225		•	•	•
9	SERGE ABITEBOUL	3177		•	•	•
10	RAKESH AGRAWAL	3152		•	•	
11	WON KIM	2993			•	
12	DAVID MAIER	2772		•	•	•
13	E. F. CODD	2736	•		•	
14	YEHOSHUA SAGIV	2575				
15	CATRIEL BEERI	2491			•	•
16	UMESHWAR DAYAL	2465		•	•	
17	RAGHU RAMAKRISHNAN	2426			•	
18	CHRISTOS FALOUTSOS	2413			•	
19	JENNIFER WIDOM	2354		•	•	
20	DONALD D. CHAMBERLIN	2269		•	•	
21	FRANCCEDILOIS BANCILHON	2264				
22	JEFFREY F. NAUGHTON	2186			•	
23	NATHAN GOODMAN	2176				•
24	HAMID PIRAHESH	2135			•	
25	BRUCE G. LINDSAY	2013			•	

Vážený outdegree

	Autor	outdegree	Turing	Codd	Fellows	ISI
1	MICHAEL J. CAREY	3239		•	•	
2	GERHARD WEIKUM	3071			•	
3	DAVID J. DEWITT	2818		•	•	
4	PHILIP S. YU	2614			•	•
5	HECTOR GARCIA-MOLINA	2512		•	•	•
6	MICHAEL STONEBRAKER	2316		•	•	
7	SERGE ABITEBOUL	2297		•	•	•
8	H. V. JAGADISH	2263			•	
9	RAKESH AGRAWAL	2240		•	•	
10	RAGHU RAMAKRISHNAN	2059			•	
11	CHRISTOS FALOUTSOS	2042			•	
12	WON KIM	1902			•	
13	ABRAHAM SILBERSCHATZ	1867			•	
14	MIRON LIVNY	1806				
15	GOETZ GRAEFE	1789				
16	STEFANO CERI	1775				
17	YANNIS E. IOANNIDIS	1775			•	
18	RICHARD HULL	1692			•	
19	HAMID PIRAHESH	1685			•	
20	HANS-JOUMLRG SCHEK	1661			•	
21	STANLEY Y. W. SU	1651				
22	CLEMENT T. YU	1630				
23	JEFFREY F. NAUGHTON	1587			•	
24	RICHARD T. SNODGRASS	1558			•	
25	SHAMKANT B. NAVATHE	1538				

${\bf PageRank}$

Hodnoty PageRanku dosahují hodnot mezi 0 a 1. Pro účely přehlednosti byly v této tabulce normalizovány na interval 0 až |V|, tedy počet uzlů sítě.

	Autor	PageRank	Turing	Codd	Fellows	ISI
1	E. F. CODD	179.324	•		•	
2	MICHAEL STONEBRAKER	137.371		•	•	
3	JIM GRAY	115.364		•	•	
4	DONALD D. CHAMBERLIN	114.010			•	
5	RAYMOND A. LORIE	107.204			•	
6	PHILIP A. BERNSTEIN	99.575		•	•	•
7	MORTON M. ASTRAHAN	87.673				
8	KAPALI P. ESWARAN	87.167				
9	PETER P. CHEN	84.098			•	
10	IRVING L. TRAIGER	79.313			•	
11	JOHN MILES SMITH	78.833				
12	JEFFREY D. ULLMAN	74.323		•	•	•
13	EUGENE WONG	68.319				
14	DAVID J. DEWITT	67.701		•	•	
15	MIKE W. BLASGEN	62.185			•	
16	GIANFRANCO R. PUTZOLU	61.585				
17	BRADFORD W. WADE	60.731				
18	RUDOLF BAYER	60.706		•		
19	JAMES W. MEHL	58.499				
20	PATRICIA P. GRIFFITHS	58.215				
21	WON KIM	57.946		•	•	
22	W. FRANK KING III	57.169				
23	NATHAN GOODMAN	56.791				•
24	PAUL R. MCJONES	55.967			•	
25	RONALD FAGIN	54.766		•	•	•

Nevážený closeness

	Autor	Closeness	Turing	Codd	Fellows	ISI
1	MICHAEL STONEBRAKER	0.593		•	•	
2	JIM GRAY	0.560		•	•	
3	DAVID J. DEWITT	0.556		•	•	
4	RAYMOND A. LORIE	0.556			•	
5	JEFFREY D. ULLMAN	0.546		•	•	•
6	PHILIP A. BERNSTEIN	0.546		•	•	•
7	E. F. CODD	0.543	•		•	
8	DONALD D. CHAMBERLIN	0.539			•	
9	WON KIM	0.537		•	•	
10	UMESHWAR DAYAL	0.535		•	•	
11	MICHAEL J. CAREY	0.532		•	•	
12	MORTON M. ASTRAHAN	0.531				
13	DAVID MAIER	0.529		•	•	•
14	KAPALI P. ESWARAN	0.529				
15	NATHAN GOODMAN	0.527		•		
16	EUGENE WONG	0.526				
17	IRVING L. TRAIGER	0.525			•	
18	HECTOR GARCIA-MOLINA	0.523		•	•	•
19	FRANCCEDILOIS BANCILHON	0.520				
20	BRUCE G. LINDSAY	0.519			•	
21	PETER P. CHEN	0.518			•	
22	RAKESH AGRAWAL	0.518		•	•	
23	RONALD FAGIN	0.517		•	•	•
24	CATRIEL BEERI	0.517			•	•
25	THOMAS G. PRICE	0.514				

Vážený closeness

	Autor	Closeness	Turing	Codd	Fellows	ISI
1	MICHAEL STONEBRAKER	2.055		•	•	
2	JIM GRAY	2.047		•	•	
3	E. F. CODD	2.043	•		•	
4	DAVID J. DEWITT	2.017		•	•	
5	JEFFREY D. ULLMAN	2.014		•	•	•
6	RAYMOND A. LORIE	2.012			•	
7	PHILIP A. BERNSTEIN	2.011		•	•	•
8	MICHAEL J. CAREY	1.993		•	•	
9	DAVID MAIER	1.979		•	•	•
10	EUGENE WONG	1.973				
11	DONALD D. CHAMBERLIN	1.969			•	
12	LAWRENCE A. ROWE	1.967		•		
13	NATHAN GOODMAN	1.966		•		
14	YEHOSHUA SAGIV	1.966				
15	HECTOR GARCIA-MOLINA	1.960		•	•	•
16	IRVING L. TRAIGER	1.955			•	
17	CATRIEL BEERI	1.949			•	•
18	BRUCE G. LINDSAY	1.944			•	
19	MORTON M. ASTRAHAN	1.943				
20	JEFFREY F. NAUGHTON	1.942			•	
21	JENNIFER WIDOM	1.937		•	•	
22	RAGHU RAMAKRISHNAN	1.936			•	
23	MIRON LIVNY	1.936				
24	RANDY H. KATZ	1.934		•		
25	RAKESH AGRAWAL	1.933		•	•	

Navážený betweeness

	Autor	Betweeness	Turing	Codd	Fellows	ISI
1	PHILIP A. BERNSTEIN	62655703.293		•	•	•
2	MICHAEL STONEBRAKER	61738362.921		•	•	
3	DAVID J. DEWITT	60335509.092		•	•	
4	JIM GRAY	58452724.132		•	•	
5	UMESHWAR DAYAL	58105048.655		•	•	
6	RAYMOND A. LORIE	57606842.228			•	
7	DONALD D. CHAMBERLIN	57435250.431			•	
8	MICHAEL J. CAREY	56191915.811		•	•	
9	JEFFREY D. ULLMAN	56098986.122		•	•	•
10	KAPALI P. ESWARAN	55953909.624				
11	E. F. CODD	55595773.178	•		•	
12	WON KIM	55485910.707		•	•	
13	MORTON M. ASTRAHAN	53967137.730				
14	DAVID MAIER	53884993.441		•	•	•
15	FRANCCEDILOIS BANCILHON	52436978.786				
16	NATHAN GOODMAN	51776071.388		•		
17	EUGENE WONG	50457002.386				
18	IRVING L. TRAIGER	50067735.663			•	
19	HECTOR GARCIA-MOLINA	49279794.248		•	•	•
20	CATRIEL BEERI	49031169.516			•	•
21	RONALD FAGIN	48476621.189		•	•	•
22	BRUCE G. LINDSAY	47956637.448			•	
23	SERGE ABITEBOUL	47196023.670		•	•	•
24	RAKESH AGRAWAL	46621125.945		•	•	
25	PATRICIA G. SELINGER	45312957.343		•	•	

Vážený betweeness

	Autor	Betweeness	Turing	Codd	Fellows	ISI
1	MICHAEL STONEBRAKER	51920270.604		•	•	
2	DAVID J. DEWITT	47407633.796		•	•	
3	JIM GRAY	46202513.744		•	•	
4	JEFFREY D. ULLMAN	43255880.998		•	•	•
5	MICHAEL J. CAREY	40700171.932		•	•	
6	RAYMOND A. LORIE	37350006.114			•	
7	PHILIP A. BERNSTEIN	36361815.206		•	•	•
8	LAWRENCE A. ROWE	35035718.542		•		
9	EUGENE WONG	34499259.565				
10	MIRON LIVNY	34488016.860				
11	YEHOSHUA SAGIV	32954711.980				
12	DONALD D. CHAMBERLIN	32704585.298			•	
13	C. MOHAN	32417070.578		•	•	
14	DAVID MAIER	32132542.674		•	•	•
15	NATHAN GOODMAN	31719323.894		•		
16	HECTOR GARCIA-MOLINA	31080457.354		•	•	•
17	RANDY H. KATZ	30977276.737		•		
18	JENNIFER WIDOM	30793150.109		•	•	
19	RAKESH AGRAWAL	30763284.150		•	•	
20	E. F. CODD	29634524.870	•		•	
21	JEFFREY F. NAUGHTON	29267110.900			•	
22	HAMID PIRAHESH	29233790.884			•	
23	CATRIEL BEERI	28857797.364			•	•
24	BRUCE G. LINDSAY	28566231.162			•	
25	RAGHU RAMAKRISHNAN	28057226.481			•	

3.3.2 CiteSeer

PageRank

	Autor	PageRank	Turing	Codd	Fellows	ISI
1	JOHN K. OUSTERHOUT	413.275			•	
2	MARTIN E. HELLMAN	336.552				
3	WHITFIELD DIFFIE	289.814				
4	SENIOR MEMBER	280.899				
5	JACK J. DONGARRA	279.157			•	•
6	VAN JACOBSON	259.762				
7	SCOTT SHENKER	225.241			•	
8	S. KENT	224.260				
9	RANDAL E. BRYANT	197.141			•	•
10	SALLY FLOYD	196.267			•	•
11	LIXIA ZHANG	194.574			•	
12	STUDENT MEMBER	182.926				
13	S. KIRKPATRICK	181.416			•	•
14	C. D. GELATT	181.416				
15	M. P. VECCHI	181.416				
16	TAKEO KANADE	178.883			•	
17	RANDOLPH BENTSON	178.869				
18	GEORGE W. FURNAS	177.145			•	
19	RAKESH AGRAWAL	175.358		•	•	
20	DEBORAH ESTRIN	173.030			•	
21	STEPHEN C. JOHNSON	168.657				
22	EDWARD H. ADELSON	162.659				•
23	KEN THOMPSON	159.405	•			
24	ADI SHAMIR	155.899	•			
25	MICHAEL J. KARELS	153.567				

Nevážený closeness

	Autor	Closeness	Turing	Codd	Fellows	ISI
1	SENIOR MEMBER	0.393				
2	JOHN K. OUSTERHOUT	0.392			•	
3	SCOTT SHENKER	0.384			•	
4	M. FRANS KAASHOEK	0.383			•	
5	STUDENT MEMBER	0.380				
6	RAKESH AGRAWAL	0.380		•	•	
7	HARI BALAKRISHNAN	0.377			•	
8	DEBORAH ESTRIN	0.377			•	
9	HECTOR GARCIA-MOLINA	0.376		•	•	•
10	FACHBEREICH INFORMATIK	0.375				
11	VAN JACOBSON	0.375				
12	RAJEEV MOTWANI	0.374			•	
13	SALLY FLOYD	0.373			•	•
14	DAVID CULLER	0.370			•	
15	LIXIA ZHANG	0.370			•	
16	CHRISTOS FALOUTSOS	0.370			•	
17	IAN FOSTER	0.370			•	•
18	STEVEN MCCANNE	0.370				
19	PRABHAKAR RAGHAVAN	0.369			•	•
20	JENNIFER WIDOM	0.369		•	•	
21	ROBERT E. SCHAPIRE	0.368				•
22	ROBERT MORRIS	0.368				
23	M. SATYANARAYANAN	0.368			•	
24	PETER B. DANZIG	0.367				
25	VERN PAXSON	0.367			•	•

Nevážený betweeness

	Autor	Betweeness	Turing	Codd	Fellows	ISI
1	M. FRANS KAASHOEK	10112159061.330			•	
2	SCOTT SHENKER	9785892051.377			•	
3	SENIOR MEMBER	8845140725.909				
4	VAN JACOBSON	8813158813.753				
5	SALLY FLOYD	8690842977.231			•	•
6	LARRY L. PETERSON	8630281410.114			•	
7	HARI BALAKRISHNAN	8544868651.846			•	
8	JENNIFER WIDOM	8512314665.858		•	•	
9	DEBORAH ESTRIN	8414557973.610			•	
10	MONICA S. LAM	8394649393.784			•	
11	LIXIA ZHANG	8350916122.773			•	
12	STEVEN MCCANNE	8263572085.250				
13	M. SATYANARAYANAN	8087193503.971			•	
14	THOMAS E. ANDERSON	8078380316.694			•	
15	DON TOWSLEY	8053219720.880			•	•
16	JOHN K. OUSTERHOUT	8039121635.247			•	
17	PETER B. DANZIG	7986359949.439				
18	SERGE ABITEBOUL	7924035872.338		•	•	•
19	CHRISTOS FALOUTSOS	7915737482.408			•	
20	STUDENT MEMBER	7854847262.677				
21	KEN KENNEDY	7846470147.904			•	•
22	Ү Н. КАТХ	7746528995.356			•	
23	DAVID B. JOHNSON	7657508456.644				
24	RAKESH AGRAWAL	7615283090.821		•	•	
25	HUI ZHANG	7588067468.401			•	

	Autor	H-index	Turing	Codd	Fellows	ISI
1	SCOTT SHENKER	37			•	
2	DEBORAH ESTRIN	34			•	
3	KEN KENNEDY	33			•	•
4	DOUGLAS C. SCHMIDT	33				
5	DON TOWSLEY	32			•	•
6	HECTOR GARCIA-MOLINA	31		•	•	•
7	THOMAS A. HENZINGER	30			•	•
8	RAKESH AGRAWAL	29		•	•	
9	M. FRANS KAASHOEK	29			•	
10	JENNIFER WIDOM	29		•	•	
11	WILLY ZWAENEPOEL	28			•	
12	HUI ZHANG	27			•	
13	IAN FOSTER	27			•	•
14	MONI NAOR	27				
15	SALLY FLOYD	26			•	•
16	LUCA CARDELLI	26			•	
17	SERGE ABITEBOUL	26		•	•	•
18	SENIOR MEMBER	26				
19	BART SELMAN	26			•	
20	SEBASTIAN THRUN	25				
21	OREN ETZIONI	24				
22	DAVID J. DEWITT	24		•	•	
23	DAPHNE KOLLER	24				
24	RAJEEV ALUR	24			•	•
25	HARI BALAKRISHNAN	24			•	

KAPITOLA 4

Diskuse

- 4.1 Podobnost výsledků jednotlivých metod
- 4.2 Shoda výsledků s oceněními
- 4.3 Vliv vah na přesnost výsledků
- 4.4 Vstupní a výstupní hrany

ΚA	וח	т,	$\frown$	Λ	ᄃ
KΑ	PI	- 1 (	( )	Α	0

Závěr